

приватного секторів на довгостроковій основі. За останні роки на національному рівні різні форми державно-приватного партнерства у сфері досліджень та розробок були встановлені у всіх країнах ЄС[1].

Література

1. Інноваційна політика: Європейський досвід та рекомендації для України ТОМ 3 – Київ: «Фенікс», 2011.
2. Євростат [Електроний ресурс], Режим доступу: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/eurostat/home>
3. В. Будкін Державна інноваційна політика: Український та зарубіжний досвід [Електроний ресурс], Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/znpdme/2011_1/budkin.pdf

Ищенко Д.В., Школяренко О.О.

СУЧАСНА СТРУКТУРА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

У сучасному світі інноваційні технології є не тільки запорукою успішності економіки країни, але і підвищенням конкурентоспроможності на світовому ринку. Тому економіка розвинених країн носить інноваційний характер: застосування нових знань і сучасних інформаційних технологій. Але це можливо завдяки ефективній структурі забезпечення інноваційного розвитку.

Мета статті: розглянути сучасну державну структуру забезпечення інноваційного розвитку України та визначити її недоліки та можливі варіанти удосконалення.

Сучасна структура забезпечення інноваційного розвитку України представлена у вигляді таких організаційних структур: «Державне агентство України з інвестицій та розвитку», «Державна інвестиційна компанія», «Державна інноваційна фінансово кредитна установа», «Банк реконструкції та розвитку України», «Державне агентство з інвестицій та Управління національними проектами України», «Державний центр Впровадження галузевих інноваційних програм», «Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації України». Графічна структура цієї схеми зображена на рис 1.

Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації України (Держінформнауки) України входить до системи органів виконавчої влади та утворюється для реалізації державної політики у сфері наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності, інформатизації, формування і використання національних електронних інформаційних ресурсів, створення умов для розвитку інформаційного суспільства[2].

Таким чином Держінформнауки формує державну інноваційну політику у зазначених сферах, що задає курс для роботи всіх інших державних організацій, які пов'язані з реалізацією цієї політики у реальному житті.

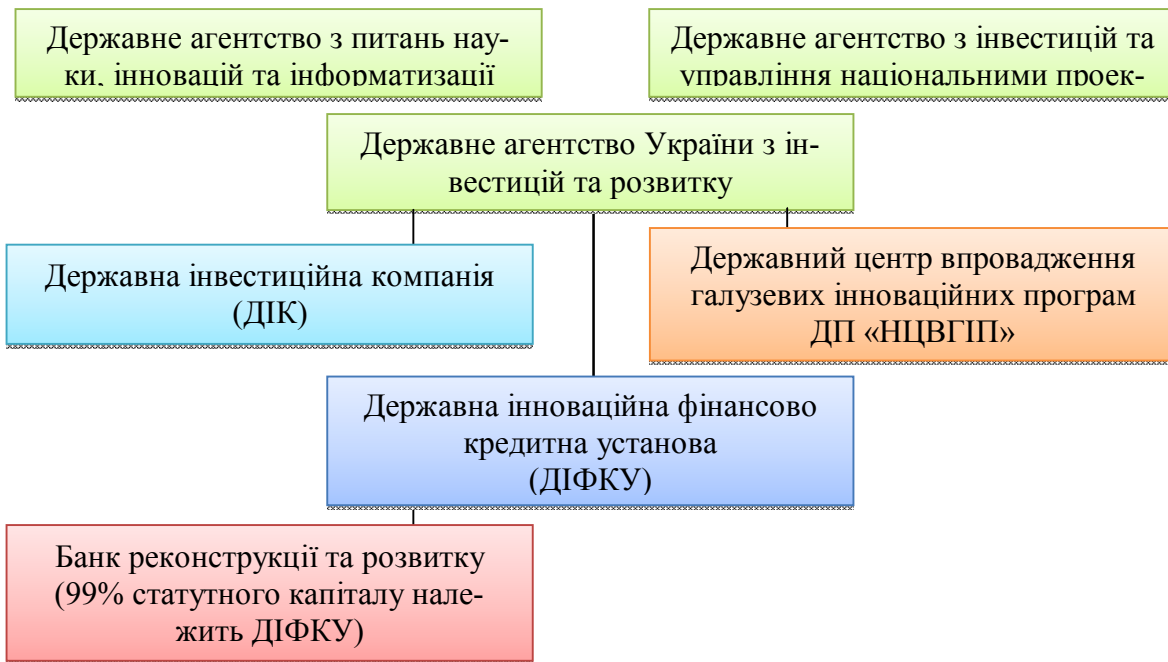


Рис 1. – Графічна схема структури забезпечення інноваційного розвитку України

Державне агентство України з інвестицій та розвитку (Держінвестицій) працює під цією назвою з 17 травня 2010 року. До цього воно мало назву Державне агентство з інвестицій та інновацій, але постановою Кабінету Міністрів України її було змінено. Відповідно до Положення про Державне агентство України з інвестицій та розвитку, затвердженого вищезазначеною постановою, Держінвестицій є центральним органом виконавчої влади у сфері інвестиційної діяльності[3].

Як центральний орган виконавчої влади, Держінвестицій у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України і постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України та Положенням про Держінвестицій.

Основними завданнями Держінвестицій є[3]:

1. участь у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики у сфері інвестиційної та інноваційної діяльності;
2. сприяння залученню інвестицій, забезпечення підвищення вітчизняного потенціалу з експорту продукції, що виробляється на підприємствах галузей національної економіки, а також стимулювання вітчизняного виробництва продукції, імпорт якої становить значну частку на ринку України.

До складу підвідомчих організацій Держінвестицій входять: Державна інвестиційна компанія (ДІК), Державна інноваційна фінансово-кредитна установа (ДІФКУ), Державний центр впровадження галузевих інноваційних програм ДП «НЦВГП».

Державна інноваційна фінансово-кредитна установа (ДІФКУ) створена відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2000 року № 654 і є правонаступником майнових прав і обов'язків, в тому числі за договорами про надання інноваційних позик, Державного інноваційного фонду і його територіальних відділень[7].

Основною метою ДІФКУ є здійснення фінансової підтримки інноваційної діяльності суб'єктів господарювання різних форм власності, а також залучення вітчизняних та іноземних інвестицій для розвитку національної економіки. До його сфери управління входить «Український Банк Реконструкції та Розвитку» (УБРР), який було створено з метою сприяння розвитку інноваційної діяльності в Україні через надання банківських послуг та продуктів підприємствам, що займаються інноваційною діяльністю. ДІФКУ належить 99% статутного капіталу УБРР[7].

Передумовою для створення Банку реконструкції та розвитку був аналіз стану інноваційної сфери в Україні, який дав змогу констатувати, що сприятливих умов для розвитку інновацій в країні не створено. Основними недоліками розвитку інноваційної діяльності в Україні є недостатнє фінансування, слабкі механізми контролю за цільовим використанням та своєчасним погашенням інноваційних кредитів, чим і зумовлена недостатня ефективність використання інноваційного капіталу. Таким чином, Банк було створено з метою сприяння розвитку інноваційної діяльності в Україні через надання банківських послуг та продуктів підприємствам, що займаються інноваційною діяльністю[1].

«Український банк реконструкції та розвитку» був створений згідно з Постановою Кабінету Міністрів України №655 від 05.05.2003 року «Деякі питання розвитку інноваційної інфраструктури в Україні та напрями діяльності Української державної інноваційної компанії у 2003 році» та зареєстрований Національним банком України 19 березня 2004 року[1].

Державна інвестиційна компанія (ДІК) створена відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 9 червня 2010 року № 471 «Про утворення державного підприємства «Державна інвестиційна компанія»[4].

Метою ДІК є провадження інвестиційної діяльності, пов'язаної з відтворенням основних засобів виробництва, капіталізацією активів держави, державною підтримкою державних інноваційних та інвестиційних проектів.

ДП «НЦВГП» створене з метою розробки та впровадження інноваційних програм та розвитку інноваційної інфраструктури.

Предметом діяльності ДП «НЦВГП» є[6]:

1. Надання суб'єктам підприємницької діяльності та громадянам послуг, в тому числі виробничих, консалтингових, правових, інформаційних, маркетин-

гових, експортно-імпортних, облікових, сервісних, рекламних та інших як в Україні, так і за її межами.

2. Розвиток інноваційної структури

Державне агентство з інвестицій та управління національними проектами (Держінвестпроект) України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади із забезпечення реалізації державної політики у сфері інвестиційної діяльності та управління Національними проектами - стратегічно важливими проектами, що забезпечують технологічне оновлення та розвиток базових галузей реального сектору економіки України[5].

Агентство визначено основним відповідальним за реалізацію Інвестиційної реформи в Україні, яка покликана[5]:

1. радикально змінити процедури адміністрування державних видатків розвитку

2. використовувати обмежений ресурс держави, як засіб для партнерства з приватним капіталом

3. створити необхідну інфраструктуру для залучення інвестицій

4. створити умови для радикального збільшення притоку інвестицій

Реалізація цих завдань здійснюється за рахунок створення двостороннього зв'язку між зацікавленими суб'єктами та організаціями шляхом електронного листування, телефонного зв'язку та інше. Залежно від мети суб'єкти можуть надсилати кредитні заявки, анкети, заявки щодо розміщення інноваційного проекту у базі даних організації, що дає можливість інвесторам ознайомитись з проектом та прийняти рішення щодо його фінансування.

Таким чином сучасна структура утворює базу для здійснення і розвитку науково-технічної та інноваційної діяльності, яка має досить виразні ознаки постійного вдосконалення, але результативність її впливу на розвиток інноваційних процесів ще недостатня.

Література

1. Загальна інформація про банк [Електроний ресурс].- Режим доступу: <http://www.ubrr.com.ua/node/62>

2. Положення про Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації України [Електроний ресурс].-Режим доступу : <http://www.dkni.gov.ua>

3. Положення про Державне агентство України з інвестицій та розвитку [Електроний ресурс].- Режим доступу: <http://in.ukrproject.gov.ua>

4. Положення про Державну інвестиційну компанію [Електроний ресурс].- Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>

5. Положення про Державне агентство з інвестицій та управління національними проектами [Електроний ресурс].- Режим доступу:

6. Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 квітня 2006 року «Про стан науково-технологічної сфери та заходи щодо забезпечення

інноваційного розвитку України» від 11 липня 2006 року № 606.

7. Статут Державної інноваційної фінансово-кредитної установи [Електроний ресурс].- Режим доступу: <http://arch.ukrproject.gov.ua>

Ляшок А.Я., Колесник И.В.

ПРОБЛЕМЫ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ В УКРАИНЕ

Инновационный тип экономического развития всё больше становится тем фундаментом, который определяет экономическую мощь страны и её перспективы на мировом рынке. Под инновационным развитием понимают процесс структурного усовершенствования национальной экономики преимущественно за счет практического использования новых знаний для роста объёмов общественного производства, повышения качества общественного продукта, укрепления конкурентоспособности и ускорения национального прогресса в обществе.

Инновационный тип развития экономики характеризуется перенесением акцента на использование принципиально новых прогрессивных технологий, переходом к выпуску высокотехнологичной продукции, прогрессивными организационными и управленческими решениями в инновационной деятельности.

Среди исследователей, которые значительное внимание уделяют проблемам инновационного развития, можно назвать таких отечественных учёных, как В.П. Александрова, Л.Л. Антонюк, А.Г. Гальчинский, В.М. Геец, А.В. Колодюк, В.С. Савчук, В.Г. Чирков. Весомый вклад в развитие данного направления принадлежит зарубежным ученым И. Милендорфу, С. Дорогунцову, А. Казанцеву, Б. Санто

Важным аспектом общегосударственного значения инноваций является их влияние на макроэкономические показатели. Кроме этого, инновации влияют на структуру общественного производства, институциональные экономические механизмы, социальную стабильность, окружающую среду, интенсивность международного сотрудничества, уровень национальной безопасности, и что самое главное, на конкурентоспособность национальной экономики.

Цель статьи – раскрыть проблемы инновационного развития Украины и предложить пути их решения.

Таблица 1

Ключевые индикаторы развития науки и инноваций в Украине за период 1996-2010 гг. [3]

Показатель	1996	2009	2010
Финансирование исследований и разработок, % к ВВП	1,2	0,86	0,82
Количество научно-исследовательских организаций	1435	1340	1303
Количество занятых исследованиями и разработками на 1 тыс. человек экономически активного населения	5,1	4,5	6,4
Удельный вес инновационно-активных промышленных предприятий в общем количестве, %	20,8	12,8	13,8